

(לְאֵלֶיךָ) דְהָא בְּמִשְׁכְּבוֹ דְעֲלוֹתָא וְרַעוּתָא מִתְחַפְּרָאן כְּחֵדָא

כי על ידי המשכת ועליית התפילה בכוונה והתעוררות הלב מתחברים ההיכלות כאחד,

וְאֵתְקַשְׂרָאן אֵלֶיךָ בְּאֵלֶיךָ וּמִתְקַשְׂרִים אֵלָיו בְּרִזָּא דְשִׁמְהֵךָ

קְדִישֵׁיךָ דְשְׁלִיטִין בְּכָל חַד וְחַד בְּסוּד הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים הַשּׁוֹלְטִים

בכל אחד ואחד מההיכלות שהם פנימיות ההיכלות.

היכל השביעי - היכל קודש הקודשים - בספירת הג' כח"ב

הַיְכָלָא שְׁבִיעָאָה הַיְכָל הַשְּׁבִיעִי הוּא הַיְכָל קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים מִכוּוֹנִים לַעֲלוֹת וְלִכְנֹס

בו כשאומרים, אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח [ח], רִזָּא דְרִזִּין

בְּלְחִישׁוֹ, וְלֹא אֲשַׁתְּמַע קְלָא וַיֵּשׁ כֵּאֵן סוּדֵי סוּדוֹת שְׁצִרִיךְ לֵאמֹר בְּלַחַשׁ

ולא להשמיע הקול כי הוא סוד היחוד הנעשה בהיכל זה בחשאי [ט]. הַכָּא אֵיִהּ

אור הרשב"י

העמידה) ההבדל בין תפילת העמידה שצריכה להאמר בלחש לחזרה הנאמרת בקול וז"ל: שהראשונה בלחש לפי שהיתה עדיין למטה במקום נה"י דז"א אשר יש שם פחד ואחיזה לחיצונים והקליפות, כמו שמצינו להרשב"י ע"ה בזהר מגזם מאד בענין המשמיע קולו בתפלתו שהקליפו' אוחזו' בתפלתו יען הוא במקום תחתון, אבל עתה (בחזרה) בעלותה אל הנג' דז"א אין שם פחד מן הקליפו' ולכן אומרים אותה בקול רם. וכן בפרי עץ חיים דרוש ב דעמידה וז"ל: ואם תגביה קולך בעמידה דלחש תגרום לאחיות

חייב לענות אלא רשאי. פסקי תשובות, וע"ע שו"ת יביע אומר (ח"ב או"ח סימן ד) ואכמ"ל. [ח] וביאר בשער הכוונות דרוש העמידה (דרוש א) כוונת פסוק זה בכמה אפנים והכוונה הקצרה היא כי הנה אדני היא המלכות, ושפתי הם הנצח והוד הנפתחים ע"י הת"ת הנרמו במלת תפתח, וע"י פתיחת השפתים אלו משפיעים בעולם הבריאה, ואז ופי שהיא המלכות הנקרא פה תגיד ותמשיך תהלתך מן האצילות לבריאה, ועי"ז תוכל הבריאה לעלות אל עולם האצילות.

[ט] ומבואר בשער הכוונות (דרוש א דחזרת

הלימוד ה' יומי

רְעוּתָא דְלִבָּא כאן בתפילת שמונה עשרה צריך להתפלל בהתעוררות וכוונת הלב, **לְאַתְכֹּוּנָא וְלְסַלְקָא רְעוּתָא מִתְתָּא לְעֵילָא**, עד אין סוף לכּוּיִן וּלְהַעֲלוֹת הַמִּיִן מִלְמַטָּה לְמַעֲלָה עד אין סוף, **וְלִקְשָׁרָא שְׁבִיעָאָה בְּשְׁבִיעָאָה**, (וְכֹלָא חֹד בְּחֹד) **דָּא בְּדָא** (נ"א מִתְתָּא לְעֵילָא) ולקשר את הספירה השביעית שבאצילות היא היסוד שהוא הספירה השביעית מבינה ולמטה בהיכל קדש הקדשים שהוא ההיכל השביעי העליון דבריאה כדי לייחד יסוד ומלכות **וְלִבְתָּר**, **מֵעֵילָא לְתַתָּא** ואחר כך צריך להמשיך השפע מלמעלה למטה, **לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאן בְּכִלְהוּ עֲלָמִין** ולהמשיך הברכות בכל העולמות, **מִמְקוֹרָא דְחַיִּי**, (נ"א דְאִיהוּ שְׁבִיעָאָה לְעֵילָאָה) **דְּאִיהוּ הַיְכָלָא שְׁבִיעָאָה עֲלָאָה** ממקור החיים שהיא הבינה שהיא היכל השביעי של עולם האצילות מלמטה למעלה (וְדָא שְׁבִינְתָּא) **בְּרְעוּתָא דְלִבָּא** ולכן צריך להתפלל בכוונת הלב, **וּבְסִתִּימוּ דְעֵינִינִין** ובעיניים סגורות כי מהבינה ולמעלה אין אות או נקודה לרמוז שם אלא העיקר היא כוונת הלב, **בְּרֹזָא דְאַתְוּוֹן דְשֶׁבַע שְׁמָהֵן עֲלָאִין קְדִישִׁין**

אור הרשב"י

אם התפלה נשמעת לאזניו לא סלקא כי אז שומעין לה החיצונים והם מתערבי בהדה, אבל כשהיא בלחש שאינה נשמעת לאזניו אז היא רוחנית מאד מגדר טבע רוח האדם שהיא פנימית ורוחנית יותר מאד מן הסטרא אחרא ואינם רואים אותה. וזה הפך סברת מהרי"ק בבית יוסף סי' ק"א שפסק שיותר טוב הוא להשמיעה לאזניו עכ"ל.

הקליפות לכן הזהר מאוד שלא תגביה קולך, אין לומר העמידה בשחרית ובמנחה כי אם בלחש ואח"כ יאמר החזרה בקול רם עכ"ל. ובעולת תמיד שער התפילה איתא: בענין התפלה משמע מן הזוהר חלק ב' דף רב ע"א כי אין להשמיע לאזנו, וכתב הרב רבי חיים זלח"ה וז"ל: התפלה אינה נכנסת בשום רקיע כי אם אותה תפלה דלא אשתמעת לאודנין, ולכן בק"ש תקנו שישמיע לאזניו אבל הכא

בכוונת סוד האותיות של שבעה שמות עליונים הקדושים שיש בכל היכל מההיכלות וכמו

שמבאר להלן. (דף רס"א ע"א)

הִיכָלָא שְׁבִיעָאָה עֲלָאָה דָּא היכל השביעי העליון הזה הוא קדש

הקדשים, **דְּאִיהוּ מְקוֹרָא דְּחַיִּי** שהוא מקור החיים להיכלות

שתחתיו והוא בנינה הכלולים בה גם כתר וחכמה, **דָּא אִיהוּ בְּרַכְתָּא**

קְמִיתָא זו היא בחינת ברכה הראשונה של שמונה עשרה. **וְדָא אִיהוּ**

הִיכָלָא קְדָמָאָה וזהו ההיכל הראשון, **שִׁירוֹתָא דְּכָלָא מֵעִילָא**

לְתַתָּא תחילת כל ההיכלות דבריאה מלמעלה למטה, **וְלִנְטָלָא שְׁבִיעָאָה**

מִתַּתָּא והוא עומד לקבל בתוכו את היכל השביעי מלמטה שהוא היכל לבנת הספיר,

לְאִתְחַבְרָא דָּא בְּדָא וכל ההיכלות עולים איתו להתחבר זה בזה,

שְׁבִיעָאָה בְּשְׁבִיעָאָה עד שיתחברו היכל השביעי התחתון שהוא לבנת הספיר

בהיכל השביעי העליון שהוא היכל קה"ק. **דְּהָא מְהָאֵי דְּלְתַתָּא** שהרי מהיכל

זה התחתון לבנת הספיר, **עֵייל מֵאֵן דְּעֵייל**, **לְהִיכָלָא עֲלָאָה** נכנס מי

שנכנס להיכל העליון והיינו הברורים שמתחילים לעלות מהיכל לבנת הספיר ולכן יש יחס

וקשר בין שני היכלות אלו שהם שני הקצוות של ההיכלות ונעוץ סופן בתחילתן ותחילתן

בסופן.

פירוש ברכת אבות סוד כוונת מילת "ברוך"

וְדָא הוּא רְזָא בְרוּךְ [1] וזהו סוד כוונת מילת 'ברוך' של תחילת ברכת אבות כי ברוך הוא מלשון ריבוי, **רְבוּיָא דְכֻלָּהוּ תַתָּאי** והיינו שהמלכות דאצילות נתרבתה בכל ההיכלות התחתונים, **כְּלִילָא בְחִיוּן וְשָׂרְפִים וְאוּפְנִים** ונכללה בחיות ושרפים ואפנים שהם פנימיות ג' עולמות בי"ע שעלו ונכללו בה, **וְכֻלָּהוּ הֵיכְלֵין** וכן נכללה בחיצוניות שהם ההיכלות עצמם **רְבוּיָא דְרְזָא דְקַדְשׁ הַקְּדָשִׁים**, **דְּשָׂרְיָא בְּגוֹיָה בְּגוֹיָזוּ** וכן מורה המילה 'ברוך' על ריבוי של סוד הספירות העליונות בהיכל קה"ק ששורות בתוכו בהסתר ובהעלם, **וְכִדְיִן אֶקְרִי בְרוּךְ**, **בְּכָל אֵלֵין רְבוּיִין וּבְרֻכָאן** ואז נקרא היכל זה ברוך בכל אותם רבויים וברכות דפנימיות וחיצוניות בי"ע שהם החיות והאפנים ושרפים, וההיכלות עצמם, **וְרִזִין דְּאִשְׁתְּלִימוּ בָהּ** ובכל אותם סודות של הספירות העליונות דאצילות שנשלמים בו.

אור הרשב"י

ממטה למעלה מן היכל לבנת הספיר ולמעלה, כי גם ההיכל הזה הוא בסוד היסוד הנקרא ברוך, ונמצא כי היכל ק"ק נקרא ברוך ע"י שני יסודות אלו עליון ותחתון, וע"י רבויא דכולהו שאר דרגין די בהו.

[1] בשער הכונות דרוש ג' דעמידה: בברכת אבות, 'ברוך' הוא היכל קה"ק דבריאה שנתברך מכל אצילות העליון ע"י היסוד העליון הנקרא ברוך כנודע, וגם נתברך ע"י השית היכלין תתאין דבריאה המתחילין

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000